

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1676/2020
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ромчевић, адвокат из ..., против туженог „Хидротехника-Хидроенергетика“ А.Д. за пројектовање и изградњу свих врста енергетских и хидрообјеката и објеката високоградње из Београда, чији је пуномоћник Урош Раденковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3235/19 од 27.12.2019. године, на седници одржаној 28.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3235/19 од 27.12.2019. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П1 1754/16 од 20.03.2019. године, дозволио је преиначење тужбе од 20.03.2019. године (став први изреке), одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду туженог број ... од 19.01.2016. године (став други изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете у висини изгубљене нето зараде, одређене новчане износе, са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу трећем изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име припадајућих доприноса за обавезно социјално осигурање за утужени период уплати надлежном органу одређене новчане износе (све ближе одређено у ставу четвртном изреке). Одбацио је тужбу тужиоца, у делу којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име припадајућих пореза за утужени период уплати надлежном органу износе из претходног става изреке пресуде (став пети изреке). Одбацио је као неуредну тужбу тужиоца, у делу којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете износ од 18 зарада (став шести изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде (став седми изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 3235/19 од 27.12.2019. године, укинуо је пресуду Првог основног суда у Београду П1 1754/16 од 20.03.2019. године, у ставу другом изреке и одбацио тужбу тужиоца, којим је тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду туженог број ... од 19.01.2016. године (став први изреке). Одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1754/16 од 20.03.2019. године у ставу трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке (став други изреке). Одбио је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП.

У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, када се између осталог наводи да су, наводи изнети у образложењу побијане пресуде контрадикторни сами себи и изреци одлуке, да се пресуда не може испитати, јер дати разлози пресуде нису усклађени са чињеничним стањем и контрадикторни су. Међутим, због наведене битне повреде одредаба парничног поступка ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да иста није прописана као разлог за изјављивање ревизије одредбама члана 407. став 1. тачка 1. – 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време. Оспореним решењем о престанку радног односа од 19.01.2016. године, тужиоцу распоређеном на пословима ... у ... отказан је уговор о раду број ... од 14.02.2010. године и Анекс 1 од 28.07.2014. године, због одбијања да закључи Анекс уговора о раду и да пређе да ради на другим пословима почев од 30.09.2015. године, што је и последњи дан рада, да запосленом престаје радни однос даном достављања решења. Оспорено решење од 29.01.2016. године тужени је покушао да уручи тужиоцу препорученом поштом 29.01.2016. године на адреси ... број ...,, која је наведена у уговору о раду и анексу уговора о раду, као и у личној карти тужиоца. Радник поште је 21.01.2016. године оставио извештај о приспећу пошиљке коју запослени, тужилац, није преузео у року од пет дана, па је пошта исту вратила туженом 02.02.2016. године, ког датума је наведено решење о отказу уговора о раду тужени истакао на огласну таблу. На исту адресу је претходно послао допис тужиоцу о којем се он изјаснио 13.10.2015. године (тужба је поднета 04.08.2016. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, према оцени овог суда, правилно је другостепени суд применио материјално право, када је одбацио тужбу тужиоца у делу којом је тражио поништај оспореног решења о отказу уговора о раду и потврдио пресуду првостепеног суда у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду

штете, уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, припадајућих пореза и накнаду штете у висини од 18 зарада.

У спору из радног односа, суд законитост решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Одредбом члана 195. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/30 и 75/14) је прописано да, против решења којим је повређено право запосленог или кад је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Одредбом става 2. овог члана, је прописано да, рок за покретање спора јесте 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Како из побијане другостепене пресуде произлази да је утврђено да је уручење оспореног решења о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду покушано препорученом поштом 29.01.2016. године на адресу ... број ..., ... (која је наведена у уговору о раду и анексу уговора о раду, као и личној карти тужиоца), да је радник поште 21.01.2016. године оставио извештај о приспећу пошиљке, коју тужилац није преузео у року од пет дана, да је пошта наведену пошиљку вратила туженом 02.02.2016. године, а оспорено решење туженог 02.02.2016. године истакнуто на огласну таблу и да је на исту адресу претходно тужиоцу послат допис од стране туженог, о којем се он изјаснио 13.10.2015. године, то тужба поднета у овој парници 04.08.2016. године је неблаговремена, како је то правилно закључио другостепени суд, с обзиром на то да је поднета по протеклу законског рока од 60 дана, прописаног одредбом члана 195. став 2. Закона о раду.

Правилан је и закључак другостепеног суда, да како тужилац није у складу са законским овлашћењем благовремено покретнуо судски поступак у овој парници, да се поништи оспорено решење о престанку радног односа отказом уговора о раду, да нема ни законског основа за накнаду штете тужиоцу у висини изгубљене нето зараде, за уплату доприноса и накнаду штете у износу од 18 зарада, у смислу члана 191. Закона о раду.

Стога, нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије којима се између осталог указује да је понашање туженог очигледно противправно, да је једино тачно да је оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду дато 10.06.2016. године и да од тада тече законски рок за поништај.

Према томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца и наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овог суда, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, већ се тужилац као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Полазећи од успеха странака у овој парници, правилна је и одлука о трошковима поступка, донета у смислу одредбе члана 153. и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић